II

(Aktai, kurių skelbti neprivaloma)

KOMISIJA

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2004 m. gegužės 7 d.

dėl valstybės pagalbos kurią Italija (Sicilijos regionas) planuoja suteikti žemės ūkio sektoriui

(pranešta dokumentu Nr. C(2004) 1633)

(autentiškas tik tekstas italų kalba)

(2006/620/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į 88 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą,

pakvietusi suinteresuotąsias šalis teikti pastabas pagal tą patį straipsnį ([1]) ir atsižvelgdama į minėtas pastabas,

kadangi:

I. PROCEDŪRA

(1) Pagal EB sutarties 88 straipsnio 3 dalį 2001 m. kovo 2 d. laiške, gautame ir užregistruotame 2001 m. kovo 5 d., Italija pranešė Komisijai apie pagalbą, nustatytą Sicilijos regiono teisės akte Nr. 27/2000 dėl neatidėliotinų priemonių siekiant padengti dėl krovinių vežėjų keliais streiko žemdirbių patirtus nuostolius (toliau – Regiono teisės aktas Nr. 27/2000).,

(2) Atsakydama į 2001 m. balandžio 20 d. Komisijos tarnybų teleksą Nr. AGR 009603 ir 2001 m. gruodžio 18 d. teleksą AGR 034235, 2001 m. lapkričio 7 d. laiške, gautame ir užregistruotame 2001 m. lapkričio 13 d., ir 2002 m. liepos 31 d. laiške, gautame ir užregistruotame 2002 m. rugpjūčio 5 d., Italija pateikė papildomos informacijos.

(3) 2002 m. rugsėjo 20 d. teleksu AGR 022152 Komisijos tarnybos paprašė papildomo paaiškinimo ir papildomos informacijos.

(4) Nesulaukusios atsakymo, Komisijos tarnybos nusiuntė Italijos valdžios institucijoms 2002 m. gruodžio 20 d. teleksą AGR 30656, prašydama per mėnesį pateikti atsakymą.

(5) Negavusios atsakymo, Komisijos tarnybos 2003 m. kovo 7 d. teleksu AGR 07156 pranešė kompetentingoms institucijoms, kad pranešimas laikomas panaikintu pagal 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, nustatančio išsamias EB sutarties 93 straipsnio taikymo taisykles ([2]), 5 straipsnio 3 dalį.

(6) Tą pačią dieną Komisijos tarnybos iš Italijos gavo laišką, išsiųstą 2003 m. kovo 5 d., gautą ir užregistruotą 2003 m. kovo 6 d., kuriuo pagal Reglamento (EB) Nr. 659/1999 5 straipsnio 3 dalį Italija informavo Komisiją, kad pranešimas turi būti laikomas baigtu, kadangi ji neturėjo prašomos informacijos ir todėl paprašė Komisijos pagal Reglamento (EB) Nr. 659/1999 4 straipsnio 5 dalį remiantis jau pateikta informacija priimti sprendimą.

(7) 2003 m. kovo 27 d. teleksu AGRI 09066 Komisijos tarnybos pranešė kompetentingoms institucijoms, kad jos pritars jų prašymui ir, remdamosi turima informacija, ketina pasiūlyti Komisijai pradėti Sutarties 88 straipsnio 2 dalyje nustatytą procedūrą.

(8) 2003 m. balandžio 25 d. laišku (SG(2003)D/229510) Komisija pranešė Italijai apie savo sprendimą pradėti Sutarties 88 straipsnio 2 dalyje nustatytą procedūrą dėl Regiono teisės akte Nr. 27/2000 numatytų pagalbos priemonių.

([1]) OL C 127, 2003 5 29.

([2]) OL L 83, 1999 3 27, p. 1; Reglamentas iš dalies pakeistas 2003 m. Stojimo aktu.

(9) Komisijos sprendimas pradėti procedūrą buvo paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ([3]). Komisija pakvietė suinteresuotąsias šalis pateikti savo pastabas.

(10) 2003 m. rugpjūčio 13 d. laiške, gautame ir užregistruotame 2003 m. rugpjūčio 18 d., Italija pateikė Komisijai keletą pastabų.

II. IŠSAMUS PAGALBOS APRAŠYMAS

(11) Minėta pagalba yra numatyta Regiono teisės akto Nr. 27/2000 1 straipsnyje ir yra skirta padengti nuostoliams, kuriuos dėl 2000 m. rugsėjo 30 d. – spalio 8 d. (3 val. ryto) Sicilijoje vykusio krovinių vežėjų keliais streiko ir kelių blokados patyrė žemės ūkio produktų, nurodytų Sutarties I priede, gamyba, perdirbimu ar pardavimu besiverčiančios atskiros įmonės ir/ar jų grupės.

(12) Remiantis pateikta informacija, dėl streiko ir kelių blokados buvo beveik neįmanoma surasti transporto priemonių žemės ūkio produkcijai transportuoti ir dėl to ūkio subjektai patyrė ekonominių nuostolių. Ypač sudėtinga buvo pristatyti transportuoti paruoštus ar surinktus ir sandėliuojamus produktus arba rinkti prinokusią produkciją, kuri pernoko ir tapo nebetinkama parduoti.

(13) Atsižvelgiant į turimus išteklius numatoma padengti visus nuostolius, kuriuos dėl sumažėjusių pajamų patyrė pagalbos gavėjai. Pagalba bus suteikta visiems Sicilijos žemdirbiams ir žemės ūkio įmonėms, kurių metinė apyvarta dėl minėtų įvykių labai sumažėjo.

(14) Pagal pateiktą informaciją Regiono žemės ūkio ministerija nustatė išsamias taisykles, reglamentuojančias nuostolių apskaičiavimą ir nurodančias dokumentus, kuriuos turi pateikti pagalbos gavėjai. Kompensacija bus mokama už ypač greitai gendančius produktus, tokius kaip vaisiai ir daržovės, gėlės, pienas ir pieno produktai, kurie turėjo būti surinkti ir (arba) pristatyti tuo laiku, kai vyko streikas ir kelių blokada. Pagalbą ketinama suteikti tik tiems produktams, kurie turėjo būti pristatyti arba surinkti 2000 m. rugsėjo 30 d. – spalio 8 d. ir kurie negalėjo būti kitaip konservuojami ar to negalėjo padaryti pačios įmonės. Administracijai pateikiamuose dokumentuose turi būti nurodytas minėtas laikotarpis. Kompensacija pirmiausia bus išmokama toms įmonėms, kurios dėl minėtų įvykių negalėjo pristatyti jau surinktos žemės ūkio produkcijos.

(15) Kad patvirtintų patirtus nuostolius ir jų mastą, pagalbą gaunančios įmonės turi pateikti tiekimo sutartį (kurioje prašoma iki tam tikros dienos pristatyti tam tikrą produkcijos kiekį), važtos dokumentą (kuriame nurodytas gamintojas, vežėjas, gabenami žemės ūkio produktai ir pristatymo data) ir sąskaitą faktūrą, jei produkcija jau buvo pristatyta. Kompensacija bus mokama įmonėms, kurios įrodys, jog negalėjo įvykdyti tiekimo sutartyse numatytų sąlygų (laiko, kiekio, kokybės ir kainos atžvilgiu). Jei sutartyje nebuvo nurodyta kaina, kompetentingos institucijos kaip orientacinę kainą taikys Prekybos rūmų sąrašuose nurodytą kainą.

(16) Taip pat numatyta nuostata dėl kompensacijos žemdirbiams, kurie dėl streiko ar kelių blokados visiškai negalėjo surinkti žemės ūkio produkcijos ir todėl jos neteko. Šiuo atveju kompetentingos institucijos paaiškino, kad žemdirbių patirti nuostoliai bus apskaičiuojami remiantis „kvalifikuoto agronomo išvadomis ir atsižvelgiant į augalų ir medienos produkcijos vertę“, kurias pagalbos gavėjai turi pateikti kartu su reikiamomis sutartimis.

(17) Jei pagalbos gavėjas produkciją pristato kooperatyvams arba kitoms grupėms (*organismi associativi*), kompensacija gali būti išmokama tiek grupei priklausančiam atskiram gamintojui, tiek pačiai grupei. Remiantis pateiktu paaiškinimu nuostoliai ir už juos teikiama kompensacija bet kokiu atveju bus nustatomi atskiram gamintojui.

(18) Per didelė kompensacija ir kompensacijos taikymas kartu su kitomis pagalbos priemonėmis buvo atmesti. Nustatant pagalbą atsižvelgiama į pagal draudimo liudijimus galimas išmokas ir iš kitokio žemės ūkio produktų panaudojimo/pardavimo gautas pajamas. Siekiant išvengti dvigubo kompensavimo dėl pagal sutartį patirtų nuostolių arba paskirtų bausmių, kuriuos pagalbos gavėjams sumoka streikuojantys vežėjai, pagalbos gavėjai turės patvirtinti, kad jie nėra pradėję procesinių veiksmų prieš krovinių vežėjus keliais.

(19) 2000 ir 2001 finansiniams metams pagalbai skirtas biudžetas siekė 1 300 mln. ITL (apie € 671 394). Kompensacijos bus išmokamos kaip vienkartinės išmokos.

(20) Teisės akto 2 straipsnyje, kuriame numatytos pagalbos priemonės, yra ribojanti sąlyga, kuria numatyta, kad pagalbos priemonė įgyvendinama tik gavus Komisijos pritarimą.

(21) Komisija savo sprendime pradėti procedūras dėl tiriamos pagalbos priemonės pabrėžė, kad šiame procedūrų etape 87 straipsnio 2 dalies a ir c punktuose ir 3 dalies a, b, c, d ir e punktuose išdėstytos nukrypti leidžiančios nuostatos negalėjo būti taikytinos atsižvelgiant į pagalbos požymius ir į tai, kad pranešimu nebuvo siekiama atitikti nukrypti leidžiančių nuostatų taikymui keliamas sąlygas.

(22) Komisija taip pat pabrėžė, kad Italijos valdžios institucijos savo pranešime pažymėjo, kad minėti streikas ir kelių blokada turi būti laikomi ypatingais įvykiais, kaip apibrėžta 87 straipsnio 2 dalies b punkte, ir pagalbos priemonė turi būti vertinama remiantis šia nuostata.

([3]) Palyginti su [1] išnaša.

(23) Komisija savo sprendime pradėti procedūrą priminė, kad remdamasi savo patirtimi, ji visada laikėsi nuomonės, kad sąvokos „gaivalinė nelaimė“ ir „ypatingas įvykis“, kaip apibrėžta 87 straipsnio 2 dalies b punkte, turi būti aiškinamos apibrėžtai, kadangi jos pagal Sutarties 87 straipsnio 1 dalyje pateiktą bendro valstybės pagalbos nesuderinamumo su bendrąja rinka principą yra išimtis. Ypatingi įvykiai, kuriuos yra patvirtinusi Komisija, apima karus, vidaus neramumus arba streikus, o su tam tikromis išlygomis ir atsižvelgiant į jų mastą – ir stambias branduolines avarijas, nelaimingus atsitikimus darbe ir gaisrus, dėl kurių patiriama daug nuostolių ([4]). Kartą įvykus gaivalinei nelaimei ar atsitikus ypatingam įvykiui, Komisija leis suteikti pagalbą kompensuojant iki 100 % materialinių nuostolių. Kompensacija paprastai turi būti apskaičiuojama atsižvelgiant į atskirą pagalbos gavėją, o siekiant išvengti per didelio kompensavimo, visos jam priklausančios išmokos, pavyzdžiui, išmokos pagal draudimo liudijimus, turi būti išskaičiuotos iš pagalbai skirtos sumos. Komisija taip pat leidžia suteikti pagalbą žemdirbiams kompensuojant pajamų netekimą dėl žemės ūkio produkcijos gamybai naudojamų priemonių sugadinimo, jei skiriama kompensacija nėra per didelė.

(24) Savo sprendime pradėti procedūrą Komisija pažymėjo, kad, remdamasi turima informacija, ji negalėjo daryti išvados, kad tiriamu atveju nagrinėjamas įvykis buvo „ypatingas įvykis“, kaip apibrėžta 87 straipsnio 2 dalies b punkte.

(25) Pranešime Italijos valdžios institucijos nurodė, kad minėti streikas ir kelių blokada turi būti laikomi ypatingais įvykiais, kaip apibrėžta Sutarties 87 straipsnio 2 dalies b punkte, kadangi niekada Sicilijoje nebuvo tokio masto įvykio, turėjusio panašias pasekmes vietos ūkiui.

(26) Siekdamos pagrįsti tiriamo įvykio išskirtinį pobūdį, kompetentingos institucijos pateikė keletą laikraščių straipsnių ir iš Palermo prefekto biuro gauto pranešimo kopiją. Kaip teigiama minėtame pranešime, 2000 m. rugsėjo 29 d. krovinių vežėjai keliais vieną dieną prieš demonstraciją įspėjo policijos darbą prižiūrinčią komisiją apie Palermo prieigose planuojamą surengti demonstraciją. Remiantis pranešime pateikta informacija demonstracijos metu turėjo būti dalijami lankstinukai, kurie turėjo geriau supažindinti visuomenę su krovinių vežėjų keliais problemomis, tuo tarpu vežėjai aiškiai įsipareigojo neblokuoti eismo Palermo uosto prieigose arba Palermo-Catania ir Palermo-Trapani automagistralėse. Tačiau kitą dieną (2000 m. rugsėjo 30 d.) buvo pranešta apie visai kitokio pobūdžio demonstraciją, kurios metu Palermo ir kitose provincijose buvo užblokuoti keliai.

([4]) Bendrijos gairių dėl valstybės pagalbos žemės ūkio sektoriui 11.2 punktas (OL C 232, 2000 8 12, p. 19).

(27) Išnagrinėję minėtą pranešimą, atsakingi Komisijos skyriai paprašė kompetentingų institucijų atsakyti į daugelį konkrečių klausimų, kad galėtų įvertinti galimą išskirtinį nagrinėjamo įvykio pobūdį. Kadangi į šiuos klausimus nebuvo atsakyta, atitinkami Komisijos skyriai suabejojo, ar nagrinėjamas įvykis buvo „ypatingas įvykis“, kaip apibrėžta 87 straipsnio 2 dalies b punkte, dėl šių priežasčių:

a) *Išankstinis įspėjimas Palerme*. Nagrinėjamu atveju krovinių vežėjai keliais vieną dieną prieš Palerme vykusią demonstraciją įspėjo policijos darbą prižiūrinčią komisiją. Jei pagal nacionalinę teisę pakanka įspėjimą pateikti vieną dieną prieš įvykį, vadinasi, kompetentingos institucijos buvo laiku informuotos apie demonstraciją ir turėjo galimybę imtis reikiamų priemonių jai kontroliuoti. Nesulaukusi atsakymo iš kompetentingų institucijų, Komisija negalėjo įvertinti išskirtinio demonstracijos pobūdžio.

b) Galimi išankstiniai įspėjimai kitose provincijose. Pateikta informacija leidžia teigti, kad demonstracija vyko ne tik Palerme, bet ir kitose provincijose. Negavusi atsakymo iš kompetentingų institucijų, Komisija negali atmesti galimybės, kad krovinių vežėjai keliais iš anksto neįspėjo apie demonstracijas ir kitų nei Palermo provincijų institucijų, ir kad jos buvo iš anksto informuotos apie įvykį ir galėjo numatyti jo mastą.

c) Galimas įstatymo dėl streikų taikymas nagrinėjamam įvykiui. Norėdama įvertinti galimą išskirtinį nagrinėjamo įvykio pobūdį, Komisija paprašė Italijos valdžios institucijų pateikti informacijos apie galimą Italijos įstatymo dėl streikų (1990 m. birželio 12 d. įstatymas Nr. 146, iš dalies pakeistas 2000 m. balandžio 11 d. įstatymu Nr. 83) taikymą nagrinėjamu atveju. Negavusi aiškaus atsakymo iš kompetentingų institucijų, Komisija negalėjo atmesti galimybės, kad, jei įstatymas būtų taikytas arba taikomas, neigiamas streiko ir kelių blokados poveikis būtų buvęs arba būtų galėjęs būti pašalintas arba sumažintas iki minimumo (pvz., pagrindinės paslaugos būtų teikiamos, iš anksto įspėjus žemdirbiai būtų turėję pakankamai laiko surasti kitas transportavimo ar sandėliavimo priemones, o jei padėtis būtų tapusi tokia rimta, kad galėtų būti pažeistos Konstitucija užtikrintos teisės, kompetentingos institucijos būtų galėjusios įsakyti vežėjams nutraukti streiką ir kt.). Siekdama įvertinti streiko ir kelių blokados išskirtinį poveikį, Komisija taip pat paprašė pateikti informacijos apie su streiku ir kelių blokada susijusius nusižengimus bei informaciją, kuri dar nebuvo pateikta.

d) Demonstracijos priežastys. Iš Palermo prefekto biuro gautame pranešime nurodoma, kad streikas truko ilgiau kaip iki spalio 8 d. (3 val. ryto), kaip buvo dieną prieš tai susitarta su Sicilijos krovinių vežėjų keliais asociacijos, regiono vyriausybės ir tuometinės transporto ministerijos atstovais. Siekiant geriau suvokti streiko ir kelių blokados priežastis, kompetentingų institucijų buvo paprašyta atskleisti susitarimo turinį ir nurodyti, ar krovinių vežėjų keliais demonstracijos dėl tų pačių priežasčių vyko ir kituose regionuose, ar valstybės mastu, ar tik Sicilijoje. Nesulaukusi atsakymo iš kompetentingų institucijų, Komisija išreiškė abejones dėl nagrinėjamo įvykio priežasčių ir dėl to, ar šis įvykis yra „ypatingas įvykis“.

e) Demonstracijos, streiko ir kelių blokados dydis ir mastas. Iš pateiktos informacijos galima spręsti, kad demonstracija taip pat vyko ir kitose provincijose. Kompetentingos institucijos aiškiai nenurodė, kuriose kitose provincijose vyko demonstracijos, streikai ir kelių blokados, koks buvo jų mastas ir padariniai ir, išskyrus kelias laikraščių iškarpas, nepateikė jokių oficialių dokumentinių įrodymų apie tokius įvykius kitose Sicilijos vietovėse (pvz., nepateiktas Palermo prefekto biuro pranešimas). Todėl Komisija išreiškė abejones dėl geografinio demonstracijų, streikų ir kelių blokados išplitimo ir masto kitose Sicilijos dalyse.

f) Dalyvių skaičius. Krovinių vežėjų keliais asociacijos pateiktame dokumente apie numatomą demonstraciją, kurio kopija buvo pridėta prie Palermo prefekto biuro pranešimo, buvo nurodyta, kad demonstracijoje Palerme dalyvaus apie 50 krovinių vežėjų keliais. Kadangi kompetentingos institucijos nepateikė atsakymo ir kartu su patvirtinančiais dokumentais nenurodė, kiek krovinių vežėjų keliais yra Sicilijoje ir apytikriai kiek jų dalyvavo demonstracijose Palerme ir kitose Sicilijos vietovėse, Komisija abejoja dėl susijusiuose įvykiuose dalyvavusių žmonių skaičiaus.

(28) Be abejonių dėl to, ar minėtas įvykis gali būti laikomas „ypatingu įvykiu“, Komisija savo sprendime pradėti procedūras taip pat išreiškė abejones ir dėl kitų pagalbos aspektų, būtent: (a) pagalbos gavėjų, (b) tam tikrų išsamių taisyklių patirtiems nuostoliams apskaičiuoti, (c) produktų, už kuriuos teikiama pagalba, ir (d) tikimybės, kad pagalbos priemonė gali netiesiogiai padėti streikuojantiems vežėjams. Šias abejones sukeliančios priežastys pateiktos toliau.

(a) Pagalbos priemonių gavėjai. Pagal minėto Įstatymo 1 straipsnį ir standartinę formą pagalbos gavėjai yra: „atskiros įmonės ar įmonių grupės, užsiimančios žemės ūkio produktų gamyba, apdirbimu ir pardavimu“. Tačiau kompetentingų institucijų pateiktuose paaiškinimuose dėl išsamių taisyklių nuostoliams ir kompensacijai apskaičiuoti kalbama tik apie atskirų pirminių žemės ūkio produktų gamintojų patirtus nuotolius. Negavusi iš kompetentingų institucijų paaiškinimo, Komisija abejoja, kas iš tikrųjų yra pagalbos priemonių gavėjai, o jei pagalba teikiama ir žemės ūkio produktus perdirbantiems bei parduodantiems subjektams – kokius nuostolius patyrė abi šios subjektų grupės ir kokios yra išsamios taisyklės jų patirtiems nuostoliams įvertinti ir apskaičiuoti.

(b) *Tam tikros išsamios taisyklės patirtiems nuostoliams apskaičiuoti*. Kompetentingos institucijos pateikė pavyzdžių, kaip bus apskaičiuoti žemdirbių patirti nuostoliai tais atvejais, kai buvo pristatyti prastesnės kokybės produktai ar mažesnis jų kiekis, palyginti su sutartyje numatytu. Tokiais atvejais patirti nuostoliai yra skirtumas tarp sutartos kainos už sutartas prekes, kaip numatyta sutartyje, ir žemdirbiui pristačius prekes, kurios buvo prastesnės tiek kiekybės, tiek kokybės atžvilgiu (dėl persirpimo), faktiškai sumokėtos kainos. Tačiau kompetentingos institucijos ketina suteikti kompensacijas ir tiems žemdirbiams, kurie dėl streikų ir kelių blokados negalėjo laiku nuimti derliaus ir todėl produkcija neteko vertės. Šiuo atveju žemdirbių patirti nuostoliai bus apskaičiuojami remiantis „kvalifikuoto agronomo išvadomis ir atsižvelgiant į augalų ir medienos produkcijos vertę“, kurie turi būti pridedami prie sutarčių. Nesulaukusi iš kompetentingų institucijų paaiškinimo, Komisija išreiškė abejones dėl išsamių taisyklių patirtiems nuostoliams apskaičiuoti ir šiuo konkrečiu atveju taikomai pagalbai nustatyti ir dėl to, kodėl šiuo atveju taikomos išsamios taisyklės skiriasi nuo kitais pirmiau minėtais atvejais taikomų taisyklių. Be to, Komisija abejoja ir dėl agronomo išvadų pobūdžio ir tikslų, kada ir kaip jos bus parengtos, taip pat ir produktų tipo, kurių atžvilgiu minėtos agronomo išvados bus taikomos patirtiems nuostoliams įvertinti.

(c) *Produktai, priskiriami pagalbos priemonės taikymo sričiai.* Kompetentingos institucijos buvo nurodžiusios, kad pagalba bus teikiama už tuos produktus, kurie dėl savo pobūdžio (gedimo periodo, derliaus nuėmimo periodo ir, kt.) turėjo būti pristatyti arba surinkti/nuimti per susijusį laikotarpį (nuo 2000 m. rugsėjo 30 d. iki spalio 8 d.) ir kuriems negalėjo būti taikomas joks sandėliavimo būdas (pavyzdžiui, šaldymas). Siekdami įvertinti šį aspektą, atsakingi Komisijos skyriai paprašė kompetentingų institucijų pateikti produktų sąrašą. Kompetentingos institucijos tokio sąrašo nepateikė, tačiau įsipareigojo

jį pateikti vėliau, prieš išmokant pagalbai numatytą sumą. Kadangi toks sąrašas buvo reikalingas galimam pagalbos priemonės tikslui nustatyti, Komisija išreiškė abejones dėl produktų, už kuriuos kompetentingos institucijos ketina teikti pagalbą, pobūdžio.

(d) *Tikimybė, kad pagalbos priemonė gali būti netiesioginė pagalba streikavusiems vežėjams.* Kadangi pagalbos priemone siekiama padengti nuostolius, kuriuos dėl krovinių vežėjų keliais surengtų demonstracijų, streikų ir kelių blokados patyrė žemės ūkio įmonės, Komisija negalėjo neatsižvelgti į tai, kad, jei krovinių vežėjai keliais pagal nacionalinius įstatymus turėtų sumokėti žemės ūkio įmonėms kompensaciją už dėl jų demonstracijų patirtus nuostolius (pagal sutartis ar ne), pagalbos priemonė galėtų būti laikoma netiesiogine pagalba streikavusių krovinių vežėjų keliais veiklai. Kadangi siekiant išvengti dvigubo kompensavimo dėl pagal sutartį patirtų nuostolių arba paskirtų bausmių, kuriuos pagalbos gavėjams sumoka streikuojantys vežėjai, pagalbos gavėjai turės patvirtinti, kad nėra pradėję procesinių veiksmų prieš krovinių vežėjus keliais, ir kadangi kompetentingų institucijų pateiktas paaiškinimas – t.y. krovinių vežėjai keliais privalės atsakyti ne kaip įmonės, bet kaip privatūs asmenys – pasirodė neįtikinamas ir jame nurodyta, kad pagal nacionalinius įstatymus streikuojantys krovinių vežėjai keliais iš tiesų gali būti laikomi atsakingais už žemdirbiams padarytus nuostolius, Komisija išreiškė abejones dėl tikrųjų pagalbos, kuri taip pat gali būti laikoma pagalba veiklai patiems krovinių vežėjams keliais ar jų daliai, gavėjų pobūdžio.

(29) Atsižvelgdama į valstybės pagalbai taikomas taisykles, Komisija savo sprendime pradėti atitinkamas procedūras išreiškė abejones tiek dėl minėto įvykio priskyrimo „ypatingam įvykiui“, kuriam būtų taikomas Sutarties 87 straipsnio 2 dalies b punktas, tiek dėl kai kurių pagalbos priemonės požymių, ir šios abejonės neleido Komisijai prieiti prie išvados, kad siūloma priemonė iš tiesų buvo skirta dėl įvykio patirtiems nuostoliams padengti ir nebuvo vien tik pagalba veiklai.

(30) Todėl Regiono teisės akto Nr. 27/2000 1 straipsnyje numatytai pagalbai negalėjo būti taikomos lengvatos pagal Sutarties 87 straipsnio 2 arba 3 dalis.

III. SUINTERESUOTŲJŲ ŠALIŲ PASTABOS

(31) Suinteresuotosios šalys pastabų nepateikė.

IV. ITALIJOS PASTABOS

(32) 2003 m. rugpjūčio 13 d. laiške, gautame ir užregistruotame 2003 m. rugpjūčio 18 d., Italija Sicilijos regiono vardu pateikė Komisijai pastabas.

(33) Šiame laiške Italijos valdžios institucijos pranešė, kad jos neturėjo kitos informacijos, išskyrus tą, kurią jau buvo pateikusios pranešime, ir patvirtino, kad pagalbos schema nebuvo įgyvendinta. Italijos valdžios institucijos taip pat pranešė Komisijai, kad jos ketino regiono laikraštyje paskelbti Komisijos sprendimą pradėti procedūrą dėl aptariamų priemonių, paskelbdamos pranešimą su nuoroda į 2003 m. gegužės 29 d. Europos Sąjungos oficialųjį leidinį Nr. C 127.

V. PAGALBOS ĮVERTINIMAS

(34) Sutarties 87 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad valstybės narės arba iš jos valstybinių išteklių bet kokia forma suteikta pagalba, kuri, palaikydama tam tikras įmones arba tam tikrų prekių gamybą, iškraipo konkurenciją arba gali ją iškraipyti, yra nesuderinama su bendrąja rinka, kai ji daro įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai.

(35) Nagrinėjama priemonė numato iš valstybės regioninių išteklių konkrečioms Sicilijos žemės ūkio įmonėms pagalbos teikimą, o tai neabejotinai suteikia netinkamą ekonominį ir finansinį pranašumą pakenkiant kitoms minėtos pagalbos negaunančioms įmonėms. Remiantis Teisingumo teismo precedentų teise dėl finansinės valstybės pagalbos konkurencijos atžvilgiu palankesnė įmonės padėtis gali iškraipyti konkurenciją, palyginti su kitomis tokios pagalbos negaunančiomis įmonėmis ([5]).

(36) Priemonė veikia prekybą tarp valstybių narių, kadangi Bendrijos viduje prekyba žemės ūkio produktais yra labai intensyvi, kaip parodyta toliau pateiktoje lentelėje ([6]), kurioje pateikta bendra žemės ūkio produktų importo ir eksporto tarp Italijos ir ES 1997-2001 m. ([7]) vertė. Italijoje Sicilija yra laikoma pagrindine žemės ūkio produktų gamintoja.

([5]) Žr. Bylą C-730/79 [1980] ECR 2671, 11 ir 12 punktus.

([6]) Šaltinis: Eurostat.

([7]) Atsižvelgiant į teismų praktiką, poveikio prekybai sąlyga įvykdoma, kai pagalbą gaunanti bendrovė vykdo ūkinę veiklą, kuri yra prekybos tarp valstybių narių objektas. Pats faktas, kad pagalba sustiprina šios bendrovės pozicijas kitų Bendrijos vidaus prekyboje konkuruojančių bendrovių atžvilgiu, leidžia manyti, kad pagalba turėjo įtakos prekybai. Kalbant apie valstybės pagalbą žemės ūkio sektoriuje, teismų praktikoje jau nusistovėję, kad net ir tuo atveju, kai bendra teikiamos pagalbos suma yra nedidelė ir yra paskirstyta daugeliui žemdirbių, tai vis tiek turi poveikį Bendrijos vidaus prekybai ir konkurencijai (žr. Bylą C-113/2000 [2002] ECR, 7601, 30 – 36 ir 54 – 56 punktai; Byla C-114/2000 [2002] ECR 7657, 46 – 52 ir 68 – 69 punktai).

Agriculture total

	EXPORTAS ECU/EUR milijonais	IMPORTAS ECU/EUR- milijonais
1997	9 459	15 370
1998	9 997	15 645
1999	10 666	15 938
2000	10 939	16 804
2001	11 467	16 681

(37) Būtina prisiminti, kad, kaip teigia Teisingumo teismas, įmonei teikiama pagalba gali paveikti prekybą tarp valstybių narių ir iškraipyti konkurenciją, kai ši įmonė konkuruoja su produktais, įvežamais iš kitų valstybių narių, net jei ji pati savo produktų neeksportuoja. Kai valstybė narė suteikia pagalbą įmonei, vidaus produkcija dėl šios priežasties gali likti tokia pat arba padidėti taip, kad kitose valstybėse narėse įsteigtos įmonės turės mažiau galimybių eksportuoti savo produkciją į tos valstybės narės rinką. Todėl tikėtina, kad tokia pagalba gali turėti įtakos prekybai tarp valstybių narių, taip pat gali iškraipyti konkurenciją ([8]).

(38) Todėl Komisija priėjo prie išvados, kad aptariamai priemonei yra taikomas EB sutarties 87 straipsnio 1 dalyje numatytas draudimas. Italijos valdžios institucijos niekada neprieštaravo dėl šios nuomonės.

(39) Po Sutarties 87 straipsnio 1 dalyje numatyto draudimo 87 straipsnio 2 ir 3 dalyse pateikiamos nukrypti leidžiančios nuostatos.

(40) Akivaizdu, kad 87 straipsnio 2 dalies a ir c punktuose išdėstytos nukrypti leidžiančios nuostatos yra netaikytinos atsižvelgiant į nagrinėjamų pagalbos priemonių pobūdį ir jų tikslus. Iš tiesų Italija nepatvirtino, ar yra taikomi 87 straipsnio 2 dalies a arba c punktai.

(41) 87 straipsnio 3 dalies a punktas taip pat nėra taikomas, kadangi pagalba nėra skirta regionų, kuriuose neįprastai žemas gyvenimo lygis arba didelis nedarbas, ekonominei plėtrai skatinti. Be to, Italija nepatvirtino, ar taikomas 87 straipsnio 3 dalies a punktas.

(42) 87 straipsnio 3 dalies b punktas taip pat nėra taikomas, kadangi aptariama pagalba nėra skirta bendriems Europos interesams svarbių projektų vykdymui skatinti arba Italijos ekonomikos dideliems sutrikimams atitaisyti. Be to, Italija nepatvirtino, ar taikomas 87 straipsnio 3 dalies b punktas.

([8]) Teisingumo teismo sprendimas Byloje 102/87 *Prancūzijos Respublika prieš Europos Bendrijų Komisiją* [1988] ECR 4067.

(43) Ši pagalba nėra skirta ar tinkama kultūros rėmimo ar paveldo išsaugojimo tikslams pasiekti, kaip numatyta 87 straipsnio 3 dalies d punkte, be to, Italija nepatvirtino, ar taikomas 87 straipsnio 3 dalies d punktas.

(44) Ši pagalba taip pat nėra skirta tam tikros ekonominės veiklos rūšių ar tam tikrų ekonomikos sričių plėtrai skatinti ir netgi nėra skirta ar tinkama 87 straipsnio 3 dalies c punkte išdėstytiems tikslams pasiekti, be to, Italija nepatvirtino, ar taikomas 87 straipsnio 3 dalies c punktas.

(45) Atsižvelgiant į konkrečią Italijos valdžios institucijų pateiktą nuorodą į 87 straipsnio 2 dalies b punktą ir tiriamos pagalbos pobūdį, kuriai netaikoma jokia kita nukrypti leidžianti Sutarties 87 straipsnio 1 dalies nuostata, vienintelė taikytina nukrypti leidžianti nuostata yra numatyta 87 straipsnio 2 dalies b punkte.

Taikomos nuostatos

(46) Galimybė taikyti pirmiau minėtas nukrypti leidžiančias nuostatas turi būti įvertinama atsižvelgiant į valstybės pagalbos teikimui žemės ūkio sektoriui taikomas nuostatas, būtent Bendrijos gaires dėl valstybės pagalbos žemės ūkio sektoriui ([9])(toliau – „Gairės“), kurios įsigaliojo 2000 m. sausio 1 d. ([10]).

(47) Kaip numatyta Gairių 23.3 punkte, Komisija minėtąsias Gaires taiko nuo 2000 m. sausio 1 d. naujiems pranešimams apie valstybės pagalbą ir tiems pranešimams, kurie tuo metu dar nėra patvirtinti. Neteisėta pagalba, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 659/1999 ([11]) 1 straipsnio f punkte, yra vertinama remiantis pagalbos teikimo metu galiojančiomis taisyklėmis ir Gairėmis.

(48) 2001 m. kovo 2 d. laišku, gautu ir užregistruotu 2001 m. kovo 5 d., Komisijai buvo pranešta apie Regiono teisės aktą Nr. 27/2000. Šio teisės akto 2 straipsnyje yra ribojanti sąlyga, pagal kurią teisės akte numatytas valstybės pagalbos priemones galima įgyvendinti tik pritarus Komisijai ([12]). Savo pastabose Italijos valdžios institucijos patvirtino, kad pagalbos priemonės nebuvo įgyvendintos.

([9]) OL C 232, 2000 8 12, p. 19.

([10]) Kadangi pranešime nėra nurodyta, kad tiriama pagalbos schema yra taikoma tik smulkioms ir vidutinėms įmonėms pagal Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1/2004, šis Reglamentas nėra taikomas (žr. 2003 m. gruodžio 23 d. Komisijos reglamentą Nr. 1/2004 dėl EB Sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo valstybės pagalbai, skirtai mažoms ir vidutinėms įmonėms, užsiimančioms žemės ūkio produktų gamyba, perdirbimu ir pardavimu OL L 1, 2004 1 3).

([11]) OL L 83, 1999 3 27, p. 1.

([12]) 2 straipsnis: „1. Šiame įstatyme numatytos priemonės turi atitikti EB valstybės pagalbos taisykles, ir yra taikomos įvykdžius Sutarties 88 straipsnio 2 ir 3 dalyse numatytas procedūras“.

(49) Todėl pagalbos priemonių nagrinėjimas įeina į Gairių taikymo sritį ([13]), ypač 11.2 punktą (Pagalba dėl gaivalinės nelaimės arba ypatingo įvykio patirtiems nuostoliams padengti).

(50) Gairių 11.2 punkte numatyta, kad, remdamasi savo patirtimi, Komisija visada laikėsi nuomonės, kad sąvokos „gaivalinė nelaimė“ ir „ypatingas įvykis“, kaip apibrėžta 87 straipsnio 2 dalies b punkte, turi būti aiškinamos apibrėžtai, kadangi jos sudaro išimtis iš Sutarties 87 straipsnio 1 dalyje pateikto bendro valstybės pagalbos nesuderinamumo su bendrąja rinka principo. Komisija patvirtino, kad žemės drebėjimai, griūtys, nuošliaužos ir potvyniai gali būti gaivalinės nelaimės. Komisijos patvirtinti ypatingi įvykiai apima karą, vidaus neramumus arba streikus, o su tam tikromis išlygomis ir atsižvelgiant į jų mastą – stambias branduolines avarijas, nelaimingus atsitikimus darbe ir gaisrus, dėl kurių patiriama daug nuostolių. Tačiau Komisija nepritarė tam, kad įprastu komerciniu draudimu apdraustoje atskiroje perdirbimo gamykloje kilęs gaisras būtų laikomas ypatingu įvykiu. Paprastai Komisija nepritaria tam, kad gyvūnų ar augalų ligų protrūkiai būtų laikomi gaivalinėmis nelaimėmis ar ypatingais įvykiais. Vis dėlto vienu atveju Komisija pripažino plačiai paplitusį visiškai naujos gyvūnų ligos protrūkį ypatingu įvykiu. Kadangi tokius įvykius numatyti yra nepaprastai sunku, Komisija ir toliau kiekvienu konkrečiu atveju vertins pasiūlymus suteikti pagalbą pagal 87 straipsnio 2 dalies b punktą, atsižvelgdama į savo ankstesnę patirtį šioje srityje. Kartą įvykus gaivalinei nelaimei ar atsitikus ypatingam įvykiui, Komisija leis suteikti pagalbą, kompensuojant iki 100 % materialinių nuostolių. Kompensacija paprastai turi būti apskaičiuojama atsižvelgiant į atskirą pagalbos gavėją, o siekiant išvengti per didelio kompensavimo visos jam priklausančios išmokos, pavyzdžiui, išmokos pagal draudimo liudijimus, turi būti išskaičiuotos iš pagalbai skirtos sumos. Komisija taip pat leidžia suteikti pagalbą žemdirbiams kompensuojant dėl žemės ūkio produkcijos gamybai naudojamų priemonių sugadinimo prarastas pajamas, jei skiriama kompensacija nėra per didelė.

(51) Komisija savo sprendime pradėti procedūras dėl šios pagalbos išdėstė savo abejones, ar įvykis, dėl kurio turi būti išmokama kompensacija, buvo ypatingas įvykis (žr. pirmiau minėtą 27 konstatuojamąją dalį).

(52) Tame pačiame sprendime Komisija taip pat aiškiai išreiškė abejones dėl kitų pagalbos priemonių aspektų, ypač dėl kai kurių aspektų, kurie yra labai svarbūs nustatant ryšį tarp nagrinėjamo įvykio ir jo padarytų nuostolių, už kuriuos planuojama suteikti kompensaciją (žr. pirmiau minėtą 28 konstatuojamąją dalį).

([13]) OL C 232, 2000 8 12.

(53) Kadangi Italijos valdžios institucijos nepateikė jokios naujos informacijos ar įvertinimo, ir toliau galioja motyvai, dėl kurių Komisija priėmė šį sprendimą.

(54) Atsižvelgdama į išskirtinį nagrinėjamo įvykio pobūdį, Komisija, remdamasi savo patirtimi, laikosi nuomonės, kad numanoma prielaida dėl 87 straipsnio 2 dalies b punkto taikymo yra tai, kad ypatingas įvykis savo pobūdžiu yra nenuspėjamas nenumatomas ([14]).

(55) Komisija taip pat apsvarstė tą faktą, kad ji anksčiau vienu konkrečiu atveju ([15]) buvo pritarusi tam, kad kelių blokada būtų laikoma ypatingu įvykiu tiek, kiek tą kelių blokadą galima palyginti su streiku, kuris gerokai iškraipė ūkinę veiklą aptariamoje šalyje (nuo 1992 m. birželio 29 d. iki 1992 m. liepos 18 d.) ir tiek, kiek įmanoma, remiantis turima informacija, nustatyti tiesioginį ryšį tarp pagalbos ir kelių blokados.

(56) Aptariamu atveju Italijos valdžios institucijos, nepaisydamos gauto prašymo, nepateikė informacijos, kuri leistų Komisijai streiką ir kelių blokadą laikyti ypatingais įvykiais. Priešingai, neturėdama informacijos, Komisija turi teisę padaryti išvadą, kad demonstracija negali būti laikoma nenumatytu įvykiu tiek valdžios institucijoms ar suinteresuotiems ūkio subjektams, kadangi apie ją buvo paskelbta iš anksto. Streikai gali būti dažnesni, o jei yra iš anksto įspėjama, galima imtis atsargumo priemonių. Todėl šiuo atveju negalimas nenumatytas veiksnys. Be to, nors nei tikrosios streiko priežastys, nei jo pasibaigimo po aštuonių dienų priežastys nėra aiškiai įvardytos, tačiau negalima paneigti, kad visuomenė per masines informavimo priemones jau kurį laiką buvo informuota apie transporto sektoriuje artėjančio streiko tikimybę.

(57) Pats faktas, kad paskelbta demonstracija galėjo išsivystyti į didesnį įvykį nei tikėtasi, *per se* nesuteikia prielaidos laikyti ją ypatingu įvykiu, kaip apibrėžta 87 straipsnio 2 dalies b punkte. Kadangi kompetentingos institucijos nenurodė dalyvavusių (kurių, remiantis pateikta informacija, iš pradžių turėjo būti 50) skaičiaus, palyginti su bendru krovinių vežėjų keliais, veikiančių Sicilijoje, skaičiumi, arba geografinio streiko masto, Komisija netgi negalėjo daryti išvados, kad įvykis galėjo smarkiai paveikti šalies ūkinę veiklą. Galiausiai aptariamas įvykis truko tik aštuonias

([14]) Žr. 2000 m. birželio 13 d. Komisijos sprendimo 2000/625/EB dėl Airijos įgyvendintos pagalbos schemos siekiant paskatinti Airijos galvijų gabenimą jūra į žemyninę Europą 92 punktą (OL L 263, 2000 10 18, p. 17). Žr. taip pat 33 Komisijos komunikatą Europos parlamentui ir Europos Tarybai – Teroristų atakų poveikis Jungtinių Amerikos Valstijų oro transporto pramonei/* KOM/2001/0574 galutinis */.

([15]) Žr. 1995 m. liepos 26 d. Komisijos sprendimą 96/148/EB dėl Prancūzijos priimtų priemonių po Prancūzijos kelių tinklo blokados 1992 m. (OL L 34, 1996 02 13, p. 38).

dienas (nuo rugsėjo 30 d. iki spalio 8 d. 3 val., remiantis pateikta informacija), palyginti su trimis savaitėmis (nuo 1992 m. birželio 29 d. iki liepos 18 d.) tuo atveju, kurį Komisija pripažino ypatingu įvykiu ([16]).

(58) Be to, kadangi nežinoma, ar įstatymas, reglamentuojantis streikus, buvo taikomas aptariamam įvykiui, o jei buvo – tai kiek; viena vertus, sunku teigti, kad įvykis buvo toks rimtas, kad būtų reikėję valstybės institucijoms įsakyti streikuojantiems vežėjams nutraukti streiką, kad būtų apgintos kitų piliečių konstitucinės teisės, kita vertus – neatsižvelgti, kad pagal minėtą įstatymą būtų buvę galima imtis atitinkamų atsargumo priemonių streiko poveikiui sumažinti arba visai jo išvengti.

(59) Taip pat, remdamasi pateikta informacija, Komisija daro išvadas, kad aptariamas įvykis yra ypatingas įvykis, kuris nenumatytai ir išskirtinai sutrikdė šalies ūkinę veiklą. Iš pateiktos informacijos iš tiesų matyti, kad įvykis buvo paskelbtas iš anksto, kad jis turėjo įtakos tam tikrai šalies vietovės ūkinei veiklai, o tai, kad minėtas įvykis truko neilgai (palyginti su kelių blokadomis, kurias Komisija anksčiau buvo pripažinusi ypatingais įvykiais ([17]) negalima teigti, kad dėl jo šalies ūkis patyrė didelį ir akivaizdų sukrėtimą.

(60) Todėl nagrinėjamas įvykis, remiantis Komisijos patirtimi, gali būti laikomas įprasta verslo rizika, o dėl jo patirtus nuostolius ūkio subjektai kaip verslo rizikai priskiriamą įvykį turi arba patys padengti savais ištekliais, arba pagal nacionalinę teisę gali kreiptis į teisiškai atsakingus subjektus dėl kompensacijos.

(61) Be to, įvertinus turimą informaciją, aptariamu atveju, priešingai nei tuo atveju, kurį Komisija pripažino ypatingu įvykiu, negalima teigti, kad tarp streiko bei kelių blokados ir teiktinos pagalbos yra tiesioginis ryšys. Iš tiesų Komisija negali daryti išvados, kad planuojama pagalba yra neišvengiamai ir išskirtinai susijusi su nuostoliais, patirtais dėl Sicilijoje 2000 m. rugsėjo 30 d. – spalio 8 d. įvykusio streiko ir kelių blokados, kadangi kompetentingos institucijos patvirtino neturinčios Komisijai būtinai teiktinos informacijos apie produktus, už kuriuos bus suteikiama kompensacija, apie pagalbos priemonių gavėjus (pirminius gamintojus, taip pat ir perdirbimo bei pardavimų srityje dirbančius subjektus), o tam tikrais atvejais ir apie išsamias taisykles kompensacijai apskaičiuoti (žr. pirmiau pateiktą 28 punktą).

(62) Minėto įstatymo 1 straipsnyje ir standartinėje pranešimo formoje nurodyti šie pagalbos gavėjai: „įmonės ar jų grupės, užsiimančios žemės ūkio produktų gamyba, perdirbimu ir pardavimu“. Tačiau kompetentingų institucijų pateiktuose paaiškinimuose dėl išsamių taisyklių patirtiems nuostoliams ir kompensacijai už juos apskaičiuoti kalbama tik apie nuostolius, kuriuos patyrė atskiri žemės ūkio produktų pirminiai gamintojai. Iš kompetentingų institucijų negavusi informacijos, Komisija tiksliai nežino, kuriems ūkio subjektams bus suteikta pagalba, o tuo atveju, jei pagalba bus teikiama ir perdirbimo bei pardavimų sektorių subjektams – kokius nuostolius patyrė kiekviena subjektų grupė ir kokiais kriterijais vadovaujantis šie nuostoliai bus įvertinti ir apskaičiuoti. Todėl Komisija mano, kad nuostoliai, už kuriuos pagalbos gavėjams gali būti mokama kompensacija (ar jos dalis) gali būti (taip pat) susiję su kitomis nei streikas ar kelių blokada priežastimis.

(63) Kalbant apie pirminius gamintojus, kompetentingos institucijos planavo skirti kompensaciją ir tiems žemdirbiams, kurie dėl streiko ir kelių blokados negalėjo surinkti/nuimti žemės ūkio produkcijos ir dėl to ją prarado. Šiuo atveju žemdirbių patirti nuostoliai bus apskaičiuoti remiantis „kvalifikuoto agronomo išvadomis ir atsižvelgiant į augalų ir medienos produkcijos vertę“, kurias pagalbos gavėjai turi pateikti kartu su reikiamomis sutartimis. Kadangi kompetentingos institucijos nėra pateikusios paaiškinimų, Komisija šiuo konkrečiu atveju negali pritarti siūlomoms išsamioms taisyklėms patirtiems nuostoliams apskaičiuoti ir siūlomai susijusiai pagalbai, kadangi nėra aišku, kodėl minėtos išsamios taisyklės patirtiems nuostoliams apskaičiuoti skirsis nuo kitiems gamintojams taikomų taisyklių (žr. pirmiau pateiktą 28 punktą); neaiškus ir agronomo išvadų pobūdis bei tikslai; nėra nurodyta, kada ir kaip minėtos išvados buvo parengtos ir galiausiai nėra žinoma kokiems produktams šios išvados bus taikomos patirtiems nuostoliams įvertinti. Taigi, Komisijos manymu, tai yra dar viena priežastis, dėl kurios nuostoliai, už kuriuos pagalbos gavėjams gali būti mokama kompensacija (ar jos dalis) gali būti (taip pat) susiję su kitomis nei streikas ar kelių blokada priežastimis.

(64) Be to, Italijos valdžios institucijos, nors ir pakartotinai paprašytos, nepateikė Komisijai produktų, kurie dėl savo pobūdžio (gedimo periodo, derliaus nuėmimo periodo, kt.) turėjo būti pristatyti arba surinkti/nuimti per aptariamą laikotarpį (2000 m. rugsėjo 30 d. – spalio 8 d.) ir kuriems negalėjo būti taikomas joks sandėliavimo būdas (pavyzdžiui, šaldymas), o Italijos valdžios institucijos buvo numačiusios skirti kompensaciją, sąrašo. Kadangi šis sąrašas, būtinas pagalbos priemonei patvirtinti, ypač siekiant nustatyti ryšį tarp streiko bei kelių blokados ir nuostolių, už kuriuos pagalbos gavėjai galėjo gauti kompensaciją, nebuvo pateiktas, Komisija negalėjo nustatyti minėto ryšio.

([16]) Žr. pirmiau pateiktą 15 išnašą.
([17]) Žr. pirmiau pateiktą 15 išnašą.

(65) Galiausiai Italijos valdžios institucijos nepaneigė abejonės, kad vežėjai kelių transporto pagal nacionalinius įstatymus gali būti atsakingi už kompensaciją žemės ūkio įmonėms už (pagal sutartį ar ne) dėl jų demonstracijos, streiko ir kelių blokados patirtus nuostolius, todėl pagalbos priemonė galėtų būti laikoma netiesiogine pagalba pačių krovinių vežėjų keliais veiklai.

(66) Kadangi, siekdami išvengti dvigubo kompensavimo dėl pagal sutartį patirtų nuostolių arba paskirtų bausmių, pagalbos gavėjams sumokamų streikuojančių vežėjų, pagalbos gavėjai turėtų pavirtinti, kad jie nepradėjo jokių procesinių veiksmų prieš minėtus krovinių vežėjus keliais, ir kadangi kompetentingų institucijų pateiktas paaiškinimas, kuriame teigiama, kad krovinių vežėjai keliais turės atsakyti kaip privatūs asmenys, o ne kaip įmonės, nepasirodė labai įtikinamas ir neatmetė to, kad pagal nacionalinę teisę streikuojantiems krovinių vežėjams keliais iš tiesų gali tekti atsakyti už žemdirbių patirtus nuostolius, Komisija negali nuspręsti, ar tikrieji pagalbos gavėjai yra žemės ūkio sektoriaus subjektai ir pagalbos priemonė (taip pat) nėra pagalba krovinių vežėjų keliais ar kai kurių iš jų veiklai.

(67) Atsižvelgiant į tai, kas pirmiau išdėstyta, ir į tai, kad Italijos valdžios institucijos patvirtino neturinčios būtinos informacijos, kuri galėtų išsklaidyti Komisijos abejones tiek dėl įvykio išskirtinio pobūdžio, tiek dėl kitų pagalbos priemonės aspektų – lieka visos abejonės, kurias Komisija turėjo nuspręsdama pradėti procedūrą, ir neleidžia pagalbos priemonę įvertinti teigiamai, kaip priemonę dėl ypatingo įvykio, kaip apibrėžta Sutarties 87 straipsnio 2 dalies b punkte, patirtiems nuostoliams padengti.

(68) Pirmiau nurodytos priežastys leidžia Komisijai daryti išvadą, kad aptariamas įvykis, kaip apibrėžta Sutartyje, negali būti laikomas ypatingu įvykiu, ir tarp minėto įvykio ir pagalbos gavėjų patirtų nuostolių, kuriems padengti skiriama pagalba, jokiu atveju negalima nustatyti būtino ir išskirtinio ryšio.

(69) Atsižvelgiant į galimybę, kad tiriama pagalbos priemonė gali atitikti kitos valstybės pagalbos žemės ūkio sektoriui taisykles, Gairių 3.5 punkte numatyta, jog tam, kad būtų suderinta su bendrąja rinka, bet kuri pagalbos priemonė turi turėti skatinantį poveikį arba turi įtraukti pagalbos gavėją. Vienašališkos valstybės pagalbos priemonės, skirtos gamintojų finansinei situacijai pagerinti, tačiau neskatinančios sektoriaus plėtros, yra laikomos pagalbos veiklai priemonėmis, kurios nėra suderinamos su bendrąja rinka, išskyrus tuos atvejus, kai Bendrijos teisės aktuose arba Gairėse yra aiškiai numatytos išimtys. Be to, tokios pagalbos priemonės savaime gali sutrikdyti bendrų rinkos organizacijų mechanizmų įgyvendinimą.

(70) Tiriama pagalba neturi skatinančio poveikio ir neskatina pagalbos gavėją prisidėti prie pagalbos. Iš to, kas pirmiau išdėstyta, matyti, kad pagalba netgi neatitinka Gairių 11 punkte nustatytų reikalavimų, kad būtų laikoma su bendrąja rinka suderinta pagalba. Aptariama pagalba tik pagerina gamintojo finansinę situaciją, neskatindama sektoriaus plėtros, ir numato pagalbos veiklai priemones, skirtas sumažinti pagalbos gavėjų su įprasta verslo rizika susijusias sąnaudas .

(71) Galiausiai Regiono teisės akto Nr. 27/2000 1 straipsnyje numatyta pagalbos priemonė pagal valstybės pagalbos žemės ūkiui taisykles neturi jokio pateisinimo įmonių, užsiimančių žemės ūkio produktų, išvardytų Sutarties I priede, gamyba, perdirbimu ir/arba pardavimu, atžvilgiu. Todėl Komisija tokią pagalbą laiko pagalba veiklai, kuri nėra suderinta su bendrąja rinka. Tokia pagalba, kuri jos gavėjui padeda sumažinti valdymo išlaidas, neturi sektoriui ilgalaikio ir struktūrinio poveikio, o tik suteikia Sicilijoje pagamintiems produktams pranašumą prieš Italijos ar kitų valstybių narių produktus, kuriems panašios priemonės nėra taikomos.

(72) Todėl Regiono teisės akto Nr. 27/2000 1 straipsnyje numatytai pagalbai pagal Sutarties 87 straipsnio 2 dalies b punktą arba 87 straipsnio 3 dalies c punktą negali būti taikoma nukrypti leidžianti nuostata arba bet kuri kita Sutartyje numatyta nukrypti leidžianti nuostata.

VI. **IŠVADA**

(73) Atsižvelgiant į pirmiau išdėstytus punktus, Regiono teisės akto Nr. 27/2000 1 straipsnyje numatyta pagalba nėra suderinta su bendrąja rinka ir negali būti įgyvendinta.

(74) Pagal Regiono teisės akto Nr. 27/2000 2 straipsnį jame numatytos pagalbos priemonės gali būti įgyvendinamos tik Komisijai pritarus. Savo pastabose kompetentingos institucijos patvirtino, kad pagalbos priemonės nebuvo įgyvendintos.

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Valstybės pagalbos priemonės, kurias Italija planuoja įgyvendinti įmonių, užsiimančių žemės ūkio produktų, nurodytų I priede, gamyba, perdirbimu ir/arba pardavimu pagal 2000 m. gruodžio 23 d. Sicilijos regiono teisės akto Nr. 27/2000 1 straipsnį, naudai, siekiant padengti 2000 m. rugsėjo 30 d. – spalio 8 d. Sicilijoje vykusių krovinių

vežėjų keliais streiko ir kelių blokados padarytus nuostolius, nėra suderinamos su bendrąja rinka.

Pirmiau minėtos pagalbos priemonės negali būti įgyvendintos.

2 straipsnis

Italija per du mėnesius nuo šio sprendimo paskelbimo turi pranešti Komisijai apie priemones, kurių imtasi sprendimui įgyvendinti.

3 straipsnis

Šis sprendimas yra skirtas Italijos Respublikai.

Priimta Briuselyje, 2004 m. gegužės 7 d..

Komisijos vardu

Franz FISCHLER

Komisijos narys